

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op de hoger beroepen van:

mede voor hun minderjarige kind, en

appellanten,

tegen de uitspraak in zaken nrs. 07/46470, 07/42687, 07/42287 van de
rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van
25 april 2008 in de gedingen tussen:

mede voor hun minderjarige kind, en

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 20 april 2005 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie aanvragen van _____ mede voor hun minderjarig kind, en _____ (hierna: de vreemdelingen) om hun een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij onderscheiden besluiten van 12 oktober 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) de daartegen door de vreemdelingen gemaakte bezwaren ongegrond verklaard. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 25 april 2008, verzonden op 28 april 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, de daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben de vreemdelingen bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 20 mei 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in de hoger-beroepschriften is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. De hoger beroepen zijn kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.J.M. Schuyt, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. B. Klein Nulent, ambtenaar van Staat.

w.g. Schuyt
lid van de enkelvoudige kamer

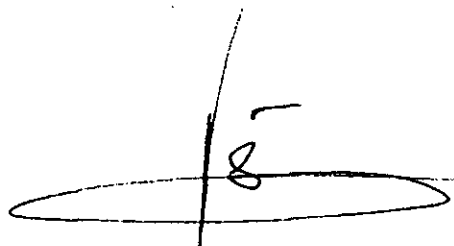
w.g. Klein Nulent
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 27 oktober 2008

218-588.

Verzonden: 27 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, sweeping horizontal stroke with a vertical line intersecting it near the center, and a small loop at the end of the vertical line.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch

Sector bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 07/46470
AWB 07/42687
AWB 07/42287

Uitspraak van de enkelvoudige kamer van 25 april 2008

inzake

geboren op
eiser 1,

geboren op
eiseres,

(mede namens het minderjarig kind

geboren op
eiser 2,
van Angolese nationaliteit,
verblijvende te
tezamen aan te duiden als eisers,
gemachtigde mr. W.P.R. Peeters,

tegen

de staatssecretaris van Justitie,
te Den Haag,
verweerder,
gemachtigde mr. M.F. van der Lubbe.

Procesverloop

In deze uitspraak wordt waar nodig onder verweerder tevens verstaan de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie dan wel de minister van Justitie.

Bij afzonderlijke besluiten van 20 april 2005 heeft verweerder de onderscheiden aanvragen van eisers tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd, met als doel: "medische behandeling" respectievelijk "verblijf bij gedurende zijn medische behandeling", afgewezen wegens het ontbreken van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (mvv). Tegen die besluiten hebben eisers bezwaar gemaakt.

Bij afzonderlijke besluiten van 12 oktober 2007, bekend gemaakt aan eisers op diezelfde datum, heeft verweerder de bezwaren van eisers ongegrond verklaard.

AWB 07/46470
AWB 07/42687
AWB 07/42287

2

Tegen die besluiten hebben eisers op 8 november 2007 beroep ingesteld.

Tevens hebben eisers de voorzieningenrechter van deze rechtbank verzocht een voorlopige voorziening te treffen die er (thans) toe strekt dat uitzetting van eisers achterwege wordt gelaten totdat uitspraak zal zijn gedaan op hun beroepen. De verzoeken zijn geregistreerd onder de nummers AWB 07/46471, 07/42689 en 07/42289.

De zaak is behandeld op de zitting van 19 maart 2008, waar eisers zijn verschenen in persoon, bijgestaan door hun gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

Overwegingen

1. De rechtbank merkt vooraf op dat eiser 1 een verblijfsvergunning heeft aangevraagd voor medische behandeling. De aangevraagde verblijfsvergunningen van eiseres en eiser 2 met als doel: "verblijf bij eiser 1 gedurende zijn medische behandeling", zijn inhoudelijk geheel van de aanvraag van eiser 1 afhankelijk.
2. Aan de orde is de vraag of de besluiten van 12 oktober 2007, in rechte stand kunnen houden.
3. Verweerder heeft zich – kort gezegd – met betrekking tot eiser 1 op het standpunt gesteld dat hij niet in aanmerking komt voor vrijstelling van het mvv-vereiste. Daarbij heeft verweerder zich in overwegende mate gebaseerd op het advies van het Bureau Medische Advisering van 4 juli 2007 (hierna: het BMA-advies). Met betrekking tot eiseres en eiser 2 heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat, nu hun zoon niet in het bezit is gesteld van de gevraagde verblijfsvergunning, aan hen de gevraagde (afhankelijke) verblijfsvergunning niet verleend kan worden.
4. Eisers hebben zich in beroep – onder verwijzing naar hetgeen in de gronden van bezwaar is aangevoerd – op het standpunt gesteld dat het stellen van het mvv-vereiste in strijd is met het discriminatieverbod naar nationaliteit, gelet op het feit dat dit vereiste bijvoorbeeld niet aan Amerikanen, Australiërs en Japanners wordt gesteld. Volgens eisers kan verweerder onmogelijk een economisch motief gebruiken ter ontkenning van een schending van artikel 26 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten (hierna: IVBPR), nu artikel 26 van het IVBPR niet economisch gerelateerd is. Voorts is betoogd dat verweerder bij de bestreden besluiten bewust is uitgegaan van een onvolledig dan wel onjuist rapport van het BMA. Immers, in dat rapport is er geen rekening mee gehouden dat in het voor BMA beschikbare medische verslag van dokter R.J. de Boer van 8 mei 2007 zeer duidelijk staat vermeld dat eiser 1 lijdt aan ernstig eczeem en matig ernstig astma, dat de klachten van eiser 1 met de huidige behandelingen in Nederland redelijk onder controle zijn te houden. Het genoemde medische attest is bovendien zeer duidelijk in de stelling dat eiser 1 in een koele omgeving dient te vertoeven. Angola kan bezwaarlijk een koel land worden genoemd. Verweerder heeft geen rekening gehouden met het risico dat eiser 1 loopt wanneer hij in Angola dient te verblijven. Omdat een koele omgeving van essentieel belang is voor de behandeling van eiser 1, verkeert hij in een zeer uitzonderlijke situatie. Verweerder had dan ook in dit specifieke geval dienen te onderkennen dat er sprake is van een zeer uitzonderlijke situatie en dienen gebruik te maken van de voor gevallen zoals in casu geschreven discretionaire bevoegdheid. Ter zitting is namens eisers nog een beroep gedaan op de artikelen 2 en 24 van het Internationaal Verdrag voor de Rechten van het Kind.

AWB 07/46470
AWB 07/42687
AWB 07/42287

3

5. De rechtbank overweegt als volgt.

6. Op grond van artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 worden afgewezen indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige mvv die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd.

7. Op grond van artikel 3.71, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) wordt de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 afgewezen indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige mvv.

8. In artikel 17 van de Vw 2000 en in artikel 3.71, tweede lid, van het Vb 2000 is een aantal categorieën vreemdelingen genoemd die zijn vrijgesteld van het vereiste bezit van een mvv. Daarnaast is in artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000 bepaald dat Onze Minister het eerste lid van dit artikel buiten toepassing kan laten, voor zover toepassing daarvan naar zijn oordeel zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard.

9. Onbetwist is dat eisers ten tijde van belang niet in het bezit waren van een geldige mvv. In geschil is in de eerste plaats of eiser 1 op grond van het bepaalde in artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 dient te worden vrijgesteld van het mvv-vereiste. Op grond van deze bepaling wordt een vreemdeling voor wie het gelet op diens gezondheidstoestand niet verantwoord is om te reizen, vrijgesteld van het mvv-vereiste.

10. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat eiser niet in aanmerking komt voor de vrijstellingscategorie als genoemd in artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000. In dit verband heeft verweerder in de besluitvorming, onder verwijzing naar het BMA-advies van 4 juli 2007, overwogen dat eiser 1 in staat moet worden geacht naar Angola te reizen en de behandeling van de mvv-aanvraag aldaar af te wachten. Uit de nota van BMA is naar voren gekomen dat eiser 1 aan twee aandoeningen lijdt, te weten ernstig atopisch eczeem en matig ernstige astma op basis van allergische componenten. Eiser 1 staat onder behandeling, waarbij over de duur van de behandeling geen uitspraken gedaan kunnen worden. Blijkens de BMA-nota kan de nodige behandeling in de Clinica Sagrada Esperanza in Luanda, Angola, worden verkregen. De in de nota genoemde medicatie is in Angola in voldoende mate beschikbaar en de aanvoer van de medicatie is gegarandeerd. Volgens de BMA-arts zijn er op basis van de beschikbare gegevens van de behandelend sector geen aanwijzingen dat het uitblijven van de medische behandeling van eiser 1 zal leiden tot een medische noodsituatie op korte termijn. Uit de nota blijkt eveneens dat eiser 1 in staat is te reizen met alle gangbare vervoermiddelen als boot, trein, bus, auto en vliegtuig. Wel zal eiser 1 door een volwassene dienen te worden begeleidt, die erop toeziet dat eiser 1 de medicatie tijdens de reis continueert.

11. Onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) van 30 september 2003 (LJN: AL9041) is de rechtbank van oordeel dat een advies van het BMA is aan te merken als een deskundigenadvies ten behoeve van de uitoefening van verweerders bevoegdheden. Indien een zodanig advies op een onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze is opgesteld, onder aanduiding van de bronnen, waaraan deze is ontleend, mag verweerder bij de besluitvorming op aanvragen om toelating in

AWB 07/46470

AWB 07/42687

AWB 07/42287

4

beginsel van de juistheid van een dergelijke advies uitgaan, tenzij concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid of volledigheid ervan.

12. In het BMA-advies staat duidelijk vermeld welke bronnen zijn geraadpleegd en op grond waarvan geconcludeerd is dat de medische behandeling van eisers klachten in Angola beschikbaar is. In het BMA-advies heeft het BMA daartoe aangegeven dat de medische informatie is gebaseerd op informatie die met toestemming van eiser is verstrekt door dermatoloog F.M.C. Keukens (brief 04-11-2003), huisarts W.G. Jansen (brief 24-11-2004), kinderarts R.P. Boontjes (brief 12-12-2004), dermatologe B. van Huijstee (brief 29-03-2007), kinderarts R.J. de Boer (brief 08-05-2007) en huisarts M.C. van der Pol (brief 20-05-2007). Voorts is ter beoordeling van de verkrijgbaarheid van relevante medische behandeling in Angola gebruik gemaakt van brondocument BMA-2045-2wk, van 25 juni 2007.

13. Naar het oordeel van de rechtbank mocht verweerder zich op grond van voornoemd BMA-advies op het standpunt stellen dat eiser 1 in staat moet worden geacht naar Angola te reizen en de behandeling van de mvv-aanvraag aldaar af te wachten, zodat hij niet in aanmerking komt voor vrijstelling van het mvv-vereiste op grond van artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000. Eiser 1 stelt zich weliswaar op het standpunt dat verweerder bewust is uitgegaan van een onvolledig dan wel onjuist BMA-rapport omdat geen rekening is gehouden met de brief van arts R.J. de Boer van 8 mei 2007, maar dit standpunt wordt door de rechtbank niet gevolgd. Uit het BMA-rapport blijkt immers genoegzaam dat genoemde brief bij de beoordeling door de BMA-arts is betrokken. Niet alleen wordt deze brief in het BMA-rapport genoemd bij de opsomming van de met toestemming van eiser 1 verkregen medische informatie waarop het BMA-advies is gebaseerd, maar ook uit de beantwoording van de vraagstelling door de BMA-arts blijkt dat met genoemde brief van arts R.J. de Boer rekening is gehouden door de BMA-arts. Voorts is de rechtbank van oordeel dat namens eisers geen concrete aanknopingspunten naar voren zijn gebracht op grond waarvan dient te worden getwijfeld aan de juistheid of volledigheid van het BMA-advies, waarin is geconcludeerd dat eiser 1 medisch gezien in staat moet worden geacht om – in principe tijdelijk – naar zijn land van herkomst terug te keren om aldaar de mvv-procedure te doorlopen. De stelling van eiser 1 dat Angola bezwaarlijk een koel land kan worden genoemd, terwijl uit de brief van arts R.J. de Boer van 8 mei 2007 duidelijk blijkt dat eiser 1 in een koele omgeving dient te vertoeven, kan niet worden aangemerkt als concreet aanknopingspunt zoals hiervoor bedoeld. Zoals hiervoor reeds is overwogen blijkt uit het BMA-rapport genoegzaam dat de brief van arts R.J. de Boer van 8 mei 2007 door de BMA-arts bij zijn beoordeling is betrokken. Er bestaat geen aanleiding voor het oordeel dat de in deze brief opgenomen passage, inhoudende dat ook aandacht moet worden besteed aan een koele omgeving, niet in het BMA-rapport is verdisconteerd. Voorts overweegt de rechtbank in dit verband dat indien eiser 1 meent dat aanleiding bestaat voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van het BMA-advies, het op zijn weg ligt om medische informatie in te brengen, waarin uitdrukkelijk en gemotiveerd een van het advies van het BMA afwijkend standpunt wordt ingenomen. Hiervan is echter niet gebleken.

14. Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich terecht op grond van het BMA-rapport op het standpunt heeft gesteld dat eiser 1 niet in aanmerking komt voor vrijstelling van het mvv-vereiste op grond van artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000.

AWB 07/46470
AWB 07/42687
AWB 07/42287

5

15. Rest de vraag of het vasthouden van verweerder aan het vereiste mvv-bezit zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard, als bedoeld in artikel 3.71, vierde lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000), de zogenaamde hardheidsclausule.

16. De rechtbank stelt voorop dat uit de wetsgeschiedenis blijkt dat zij zich terughoudend dient op te stellen bij de toetsing aan artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000, waarbij zij aantekent dat de reikwijdte van dit artikellid uiterst beperkt is. Een beroep op de in dit artikellid genoemde onbillijkheid wordt in beginsel slechts in zeer uitzonderlijke en individuele gevallen gehonoreerd.

17. Eiser heeft zich op grond van de hiervoor reeds vermelde medische omstandigheden tevens beroepen op de hardheidsclausule, ingevolge welke verweerder het mvv-vereiste buiten toepassing kan laten, voor zover toepassing daarvan naar zijn oordeel zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard.

18. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat ten aanzien van eiser 1 geen sprake is van een onbillijkheid van overwegende aard zoals bedoeld in het vierde lid van artikel 3.71 van het Vb 2000, nu – blijkens het BMA-rapport van 4 juli 2007 – de voor eiser benodigde medische zorg (behandeling en medicatie) in het land van herkomst voor handen is en er geen aanwijzingen zijn dat het uitblijven van de medische behandeling van eiser 1 zal leiden tot een medische noodsituatie op korte termijn. Eiser 1 heeft in dit verband (eveneens) aangevoerd dat verweerder geen rekening heeft gehouden met het risico dat eiser 1 loopt wanneer hij in Angola dient te verblijven en dat een koele omgeving van essentieel belang is voor de behandeling van eiser 1. Reeds vanwege het ontbreken van onderbouwende medische stukken in dit verband kan dit betoog van eiser 1 naar het oordeel van de rechtbank niet leiden tot een andersluidend oordeel.

19. Ten aanzien van het ter zitting gedane beroep van eiser 1 op de artikelen 2 en 24 van het Internationaal Verdrag voor de Rechten van het Kind (IVRK), overweegt de rechtbank dat dit beroep evenmin kan leiden tot vernietiging van het bestreden besluit. Nog daargelaten dat eiser 1 het beroep op dit verdrag niet met concrete individuele gronden nader heeft onderbouwd, overweegt de rechtbank dat uit de tekst noch uit de wordingsgeschiedenis van het IVRK valt af te leiden dat de artikelen uit het IVRK de Nederlandse staat verplichtingen opleggen die verder gaan dan hetgeen reeds is neergelegd in het Nederlandse recht en beleid. Bovendien overweegt de rechtbank ten aanzien van artikel 24 van het IVRK dat uit de jurisprudentie van de Afdeling (o.a. JV 2007/241) volgt dat deze verdragsbepaling, gelet op haar formulering, geen norm bevat die vatbaar is voor rechtstreekse toepassing door de rechter, aangezien zij niet voldoende concreet is voor zodanige toepassing en derhalve nadere uitwerking behoeft in nationale wet- en regelgeving.

20. Ten slotte heeft eiser 1 zich op het standpunt gesteld dat het stellen van het mvv-vereiste in strijd is met het discriminatieverbod naar nationaliteit, gelet op het feit dat dit vereiste bijvoorbeeld niet aan Amerikanen, Australiërs en Japanners wordt gesteld. Volgens eiser kan verweerder onmogelijk een economisch motief gebruiken ter ontkenning van een schending van artikel 26 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten (hierna: IVBPR), nu artikel 26 van het IVBPR niet economisch gerelateerd is. Ook dit betoog dient evenwel te falen. Vastgesteld moet worden dat artikel 26 van het IVBPR niet iedere ongelijke behandeling van gelijke gevallen verbiedt, doch slechts die welke als discriminatie moet worden beschouwd, omdat een redelijke en objectieve rechtvaardiging

AWB 07/46470
AWB 07/42687
AWB 07/42287

6

---

ervoor ontbreekt. In navolging van de uitspraken van de Afdeling van 31 januari 2006 (200508648/1, LJN AV1445) en 24 juli 2006 (200600253/1, LJN: AY6836), oordeelt de rechtbank dat het op grond van artikel 17, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 gebaseerde onderscheid naar nationaliteit, zoals dit wordt uitgewerkt in de Vc 2000, wordt gemaakt ter bescherming van de Nederlandse economische orde. Mitsdien bestaat er een redelijke en objectieve rechtvaardigingsgrond voor het maken van dit onderscheid naar nationaliteit, zodat er geen sprake is van schending van artikel 26 van het IVBPR.

21. Verweerder heeft derhalve in redelijkheid vastgehouden aan het vereiste bezit van een geldige mvv voor eiser 1.

22. Hetgeen overigens door eiser 1 is aangevoerd, heeft de rechtbank niet tot een andere conclusie kunnen leiden.

23. Gelet op het afhankelijk karakter van de aanvraag van eiseres en eiser 2 geldt het voorgaande ook ten aanzien van hen.

24. De beroepen zijn derhalve ongegrond.

25. De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

26. Beslist wordt als volgt.

AWB 07/46470
AWB 07/42687
AWB 07/42287

7

Beslissing
De rechtbank,

verklaart de beroepen ongegrond.

Aldus gedaan door mr. A.B.M. Hent als rechter in tegenwoordigheid van H.J. Renders als griffier en in het openbaar uitgesproken op 25 april 2008.

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij:

*Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag*

VOOR KOPIE KONFORME
De griffier van
de Rechtbank
sector bestuursrecht
te s-Hertogenbosch

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschriften verzonden:

28 APR. 2008

Mr. W.A. Venema
Mr. W.P.R. Peeters
St.Bavostraat 18
4891 CJ Rijsbergen
tel:+31 (0)76-5968560
fax:+31 (0)76-5968961

ADVOCATEN en PROCUREURS

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
20 MEI 2008	
ZAAKNR. 200803637	
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hoger beroepschrift

Aan de Afdeling bestuursrechtspraak
van de Raad van State

Appellanten zijn

geboren op

geboren

(mede namens het minderjarige kind (V)

geboren

geboren op

allen van Angolese nationaliteit en verblijvende

V-nummers

voor deze zaak woonplaats kiezende te Rijsbergen aan de St. Bavostraat 18 op het kantoor van mr. W.P.R. Peeters die verklaart door hen bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn om dit hoger beroep in te stellen en in deze zaak als hun gemachtigde op te treden.

* * *

Appellant 1, is een kind van 5 jaren oud dat lijdt aan **extreme vorm van atopisch eczema en astma**. Van groot belang in deze zaak is een brief van arts R.J. de Boer van 8 mei 2007 waarin die arts aangeeft dat "[...] ook aandacht besteed moet worden aan een koele omgeving [...]". In het rapport van het Bureau Medische Advisering van verweerder (BMA-rapport) is sprake van beschikbaarheid van artsen en medicijnen en de mogelijkheid om te reizen. De noodzaak van een koele omgeving komt in het BMA-rapport niet ter sprake.

¹ Elgen onderlijning

Mr. W.A. Venema
Mr. W.P.R. Peeters
St.Bavostraat 18
4891 CJ Rijsbergen
tel:+31 (0)76-5968560
fax:+31 (0)76-5968961

ADVOCATEN en PROCUREURS

2

1. Bij afzonderlijke besluiten van 20 april 2005, verzonden op 22 april 2005, heeft verweerder de onderscheiden aanvragen van appellanten tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd, met als doel "medische behandeling", respectievelijk "verblijf bij gedurende zijn medische behandeling", afgewezen wegens het ontbreken van een machtiging tot voorlopig verblijf (mvv). Tegen die besluiten hebben appellanten bezwaar gemaakt op 25 april 2005.
2. Bij afzonderlijke besluiten van 12 oktober 2007, diezelfde dag verzonden, heeft verweerder de bezwaren van appellanten ongegrond verklaard.
3. Op 8 november 2007 hebben appellanten beroep ingesteld tegen die ongegrondverklaringen. Tevens hebben appellanten bij de voorzieningenrechter een verzoek ingediend tot het treffen van een voorlopige voorziening.
4. Partijen zijn verschenen ter zitting van 19 maart 2008.
5. Bij uitspraak van 25 april 2008, verzonden op 28 april 2008 heeft de Rechtbank de verzoeken tot voorlopige voorziening afgewezen en de ingestelde beroepen van appellanten ongegrond verklaard.
6. Bij uitspraak van 25 april 2008, verzonden op 28 april 2008, heeft de Rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats s'-Hertogenbosch, procedurenummers AWB 07/46471, 07/42689 en 07/42289, de verzoeken tot het treffen van een voorlopige maatregel afgewezen en procedurenummers AWB 07/46470, 07/42687 en 07/42287, de beroepen gericht tegen de afwijzingen van de bezwaren ongegrond verklaard (prod.).
7. Appellanten kunnen zich met voornoemde uitspraak niet verenigen weshalve zij daarvan hierbij bij Uw Afdeling hoger beroep instellen.
8. Appellanten voeren tegen de aangevochten uitspraak de volgende grieven aan.

Mr. W.A. Venema
Mr. W.P.R. Peeters
St.Bavostraat 18
4891 CJ Rijsbergen
tel:+31 (0)76-5968560
fax:+31 (0)76-5968961

ADVOCATEN en PROCUREURS

3

GRIEF 1:

Ten onrechte heeft de Rechtbank in 13. bij de aangevochten uitspraak overwogen:

"[...] Voorts is de rechtbank van oordeel dat namens eiser geen concrete aanknopingspunten naar voren zijn gebracht op grond waarvan dient te worden getwijfeld aan de juistheid of volledigheid van het BMA-advies, waarin is geconcludeerd dat eiser 1 medisch gezien in staat moet worden geacht om –in principe tijdelijk – naar zijn land van herkomst terug te keren om aldaar een mvv-procedure te doorlopen. De stelling van eiser 1 dat Angola bezwaarlijk een koel land kan worden genoemd, terwijl uit de brief van arts R.J. de Boer van 8 mei 2007 duidelijk blijkt dat eiser 1 in een koele omgeving dient te vertoeven, kan niet worden aangemerkt als een concreet aanknopingspunt zoals hiervoor bedoeld. Zoals hiervoor reeds is overwogen blijkt uit het BMA rapport genoegzaam dat de brief van arts R.J. de Boer van 8 mei 2007 door de BMA-arts bij zijn beoordeling is betrokken. Er bestaat geen aanleiding voor het oordeel dat de in deze brief opgenomen passage, inhoudende dat ook aandacht moet besteed worden aan een koele omgeving, niet in het BMA-rapport is verdisconteerd. Voorts overweegt de rechtbank in dit verband dat indien eiser 1 meent dat aanleiding bestaat voor twijfel aan de juistheid of de volledigheid van het BMA-advies, het op zijn weg ligt om medische informatie in te brengen, waarin uitdrukkelijk en gemotiveerd een van het advies van het BMA afwijkend standpunt wordt ingenomen. Hiervan is echter niet gebleken."

9. Niet begrijpbaar is de redenering van de Rechtbank die –samengevat– inhoudt dat de enkele vermelding op het voorblad van het BMA-rapport dat rekening is gehouden met de brief van arts R.J. de Boer, voldoende moet worden geacht om aan te nemen dat daadwerkelijk rekening is gehouden met de inhoud van bedoelde brief.

Mr. W.A. Venema
Mr. W.P.R. Peeters
St. Bavostraat 18
4891 CJ Rijsbergen
tel: +31 (0)76-5968560
fax: +31 (0)76-5968961

ADVOCATEN en PROCUREURS

10. Óf rekening is gehouden met de brief van arts R.J. de Boer dient te blijken uit de inhoud van het BMA-rapport. Het onderzoeken of er ergens in het BMA-rapport enige passage zou te vinden zijn over de noodzaak of het ontbreken van de noodzaak om appellant 1 in een koele omgeving onder te brengen, behoort tot de bevoegdheid van de Rechtbank in het kader van een marginale toetsing. De Rechtbank had derhalve haar onderzoek dienen te spitsen op enige aanwijzing in het rapport over een koele omgeving. In het BMA-rapport is enkel sprake van de beschikbaarheid van artsen, medicatie en de mogelijkheid om te reizen. Er is op geen enkele wijze rekening gehouden met de temperaturen die in het Afrikaanse continent heersen.
11. De Rechtbank heeft zich klaarblijkelijk beperkt tot het lezen van het voorblad van het BMA-onderzoek en heeft daarom haar onderzoek niet met voldoende zorgvuldigheid uitgevoerd.
12. Voorts miskent de Rechtbank dat Het BMA bij haar rapport een standpunt heeft ingenomen dat afwijkt van een eerder rapport van arts R.J. de Boer. Bij zijn brief van 8 mei 2007 –die tevens een rapportage inhoudt– heeft genoemde arts gesteld dat aandacht moet besteed worden aan een koele omgeving.
13. Het behoort tot de algemene wetenschap dat Angola een warm land is en een koele omgeving weliswaar zou kunnen gecreëerd worden via airco-installaties. Echter behoort het ook tot de algemene wetenschap dat in Angola, net als in nagenoeg alle andere Afrikaanse landen, te maken heeft met zeer regelmatige stroompannes en onregelmatige bevoorrading van brandstof voor noodgeneratoren, waardoor eventuele koele ruimten niet kunnen worden gegarandeerd. Een onderbouwing van die twee gegevens mocht aldus achterwege worden gelaten.
14. De brief van arts R.J. de Boer, gecombineerd met de algemene wetenschap, en het in het BMA-rapport terzijde leggen van die belangrijke gegevens, dan wel het ontbreken van enig onderzoeksresultaat naar het al of niet bestaan van min of meer gegarandeerde koele ruimtes, had de Rechtbank dienen te zien als een aanknopingspunt om te twijfelen aan de juistheid of de volledigheid van het BMA-rapport.
15. Tevens had het door BMA ongemotiveerd afwijken van het eerdere advies van arts R.J. de Boer reeds voor de Rechtbank een aanknopingspunt dienen te vormen om te twijfelen aan de juistheid of de volledigheid van het BMA-rapport.

Mr. W.A. Venema
 Mr. W.P.R. Peeters
 St. Bavostraat 18
 4891 CJ Rijsbergen
 tel: +31 (0)76-5968560
 fax: +31 (0)76-5968961

W.A. VENEMA & CO.
 ADVOCATEN en PROCUREURS

5

GRIEF 2:

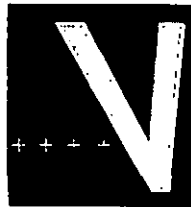
Ten onrechte heeft de Rechtbank in 18. bij de aangevochten uitspraak overwogen:

"[...]Eiser 1 heeft in dit verband (eveneens)aangevoerd dat verweerder geen rekening heeft gehouden met het risico dat eiser 1 loopt wanneer hij in Angola dient te verblijven en dat een koele omgeving van essentieel belang is voor de behandeling van eiser 1. Reeds vanwege het ontbreken van onderbouwde medische stukken in dit verband kan dit betoog van eiser 1 naar het oordeel van de rechtbank niet leiden tot een andersluidend oordeel."

Deze overweging kan de aangevochten uitspraak niet dragen om reden:

16. De Rechtbank miskent met bovengenoemde overweging dat reeds onderbouwde medische stukken in haar bezit waren. De brief van arts R.J. de Boer van 8 mei 2007 is immers een medisch stuk waaruit de noodzaak blijkt van een koele omgeving. De arts R.J. heeft in zijn brief gesteld dat aandacht MOET besteed worden aan een koele omgeving. Het woord "moet" kan niet anders geïnterpreteerd worden als dat er een noodzakelijkheid aan verbonden is om appellant 1 in een koele omgeving te verzorgen.
17. Verweerder heeft nimmer ontkend dat een koele omgeving essentieel is voor de behandeling en de gezondheidssituatie van appellant 1 waardoor die noodzaak niet in het geschil was. Derhalve diende appellant 1 daaromtrent geen verdere onderbouwing in het geding te brengen.
18. De Rechtbank heeft tevens miskend dat een medische noodsituatie bij een kind van 5 jaren oud, zich sneller zal voordoen dan bij een volwassene. De gangbare aanname van Uw Raad dat geen medische noodsituatie bestaat indien niet het gevaar bestaat om binnen enkele maanden te overlijden kan, mede in het licht van de rechten van het kind, niet gehandhaafd worden in onderhavige zaak. Voor een kind van die leeftijd mag zondermeer gesteld worden dat het lijden van pijn om redenen die van administratieve aard zijn (mvv-vereiste) niet mag getolereerd worden, hoe gering dat lijden ook mag zijn.

Mr. W.A. Venema
Mr. W.P.R. Peeters
St.Bavostraat 18
4891 CJ Rijsbergen
tel: +31 (0)76-5968560
fax: +31 (0)76-5968961

ADVOCATEN en PROCUREURS

6

* *
*

De aangebrachte grieven zijn van dusdanige aard dat zij een behandeling door Uw Raad behoeven. De grieven zien rechtstreeks op de rechtsbescherming.

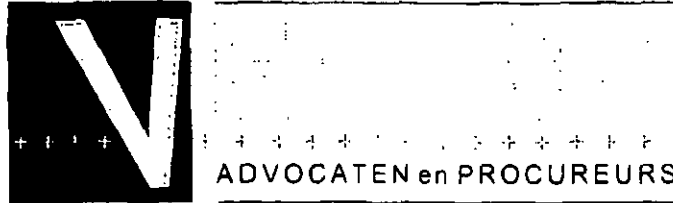
De beroepen van alle appellanten zijn onlosmakelijk verbonden aan het beroep van appellant 1. Zo Uw Afdeling beslist dat de aangevallen uitspraak met betrekking tot appellant 1 niet in stand kan blijven, dan ook dient met betrekking tot de andere appellanten de aangevallen uitspraak te worden vernietigd.

* *
*

REDENEN waarom appellanten zich tot Uw Afdeling wendt met het verzoek

- a) te beslissen dat de eerste grief gegrond is;
- b) te beslissen dat de tweede grief gegrond is;
- c) te beslissen dat de Rechtbank bij de aangevochten uitspraak tegenstrijdige overwegingen heeft gemaakt en/of onvoldoende zorgvuldig haar onderzoek heeft verricht en/of geen rekening heeft gehouden met voorliggende stukken en/of geen rekening heeft gehouden met het ongemotiveerd van een eerder advies afwijkend standpunt in het BMA-rapport waardoor haar vonnis niet in stand kan blijven;
- d) dit hoger beroep gegrond te verklaren;
- e) de uitspraak van 25 april 2008 van de Rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittings-

Mr. W.A. Venema
Mr. W.P.R. Peeters
St.Bavostraat 18
4891 CJ Rijsbergen
tel:+31 (0)76-5968560
fax:+31 (0)76-5968961

7

plaats 's-Hertogenbosch, te vernietigen;

f) het beroep gericht tegen de afwijzing van de bezwaren alsnog gegrond te verklaren;

g) Alsmede verweerder te veroordelen in de proceskosten die appellante in elk der instanties heeft moeten maken.

Rijsbergen, 20 mei 2008

Gemachtigde

A handwritten signature in black ink, consisting of several overlapping, fluid strokes.